

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/40/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317215884
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2317215884.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobkyne: B. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. Č.. XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý žalovaným ako veriteľom žalobkyni ako dlžníčke na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500099274 zo dňa 19.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že úver poskytnutý žalovaným ako veriteľom žalobkyni ako dlžníčke na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500099276 zo dňa 19.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Súd žalobkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.6.2017 domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500099274 zo dňa 19.1.2015 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500099276 zo dňa 19.1.2015, uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa mala za to, že vyššie uvedené zmluvy sú v zmysle § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení spotrebiteľskými zmluvami, ktoré neobsahujú všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia Zmlúv požadované náležitosti, z ktorého dôvodu sa žalobkyňa podanou žalobou obrátila na tunajší súd. Naliehavý právny záujem na určení, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov vyvodila žalobkyňa z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným, pričom poukázala na Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 3 Cdo 1338/96, na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009, ako aj na rozsudok Veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 VCdo/1/2017 zo dňa 27.04.2017. V prípade, ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, sám zákon č. 129/2010 Z.z. zakotvuje, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Bez toho, aby túto skutočnosť konštatoval príslušný súd, žalobkyňa by mala pokračovať v splácaní úveru vrátane príslušenstva (momentálne sa jej za účelom úhrady pohľadávky vykonávajú zrážky zo mzdy) a uhradiť zosplatnený dlh v celom rozsahu, čoho dôsledkom by bolo, že by sa žalobkyňa musela domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čomu sa dá určovacou žalobou predísť. S poukazom na vyššie uvedené má žalobkyňa za to, že podmienku existencie naliehavého právneho záujmu možno považovať za splnenú.

2. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý táto mala splatiť v 42-och mesačných splátkach po 81,99 Eur. Predmetná mesačná splátka sa skladala zo splátky úveru vo výške 47,43 Eur a platby podľa Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX vo výške 34,56 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150,- Eur. V bode 6. Zmluvy je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 2.142,06 Eur. Uvedený údaj je ale nesprávny, nakoľko pri súčine počtu a výšky mesačnej splátky je zrejmé, že celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť dosahuje, vrátane poplatku za poskytnutie úveru, sumu 3.593,58 Eur. Na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.050,- Eur, ktorý táto mala splatiť v 42-och mesačných splátkach po 57,39 Eur. Predmetná mesačná splátka sa skladala zo splátky úveru vo výške 33,20 Eur a platby podľa Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX vo výške 24,19 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 105,- Eur. V bode 6. Zmluvy je uvedené, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je vo výške 1.499,40 Eur. Uvedený údaj je ale taktiež nesprávny, nakoľko pri súčine počtu a výšky mesačnej splátky je zrejmé, že celková suma, ktorú musí dlžník zaplatiť dosahuje, vrátane poplatku za poskytnutie úveru, sumu 2.515,38 Eur. Žalovaný teda do celkovej sumy, ktorú bude musieť dlžník zaplatiť, nezahrnul mesačnú platbu podľa Dohody, napriek tomu, že Dohoda je k Zmluve akcesorickou zmluvou a priamo s ňou súvisí, nakoľko bez existencie Zmluvy nemá Dohoda žiadny právny ani faktický význam. Jej predmetom je totiž v zmysle čl. II Dohody poskytnutie komplexného balíčku služieb vo vzťahu k Zmluve o revolvingovom úvere s číslom totožným, ako je číslo Dohody. Žalobkyni nie je zrejmé, z akého dôvodu nezahrnul veriteľ do celkovej sumy, ktorú bude musieť dlžník zaplatiť, aj poplatok za služby v zmysle Dohody, napriek tomu, že tento poplatok je nákladom žalobkyne, ktorý bude musieť v súvislosti so Zmluvou uhradiť. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že v obidvoch zmluvách je nesprávne uvedená výška RPMN, ktorá pri prepočte dosahuje v obidvoch prípadoch výšku 88,12 % (a nie 25,55 % ako je uvedené v zmluve č. XXXXXXXXXXXX a 36,3 % ako je uvedené v zmluve č. XXXXXXXXXXXX). Jej správna výška je v hrubom rozpore so zákonom ako aj s dobrými mravmi. Žalobkyňa má za to, že uvedenie nesprávnej celkovej sumy, ktorú mala žalovanému zaplatiť a nesprávnej výšky RPMN, obe v neprospech spotrebiteľa, má rovnaké dôsledky, ako keby tento údaj v zmluvách úplne absentoval. Takéto konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, nakoľko v dôsledku uvedenia nesprávnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, výšky splátok, resp. celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a to v neprospech spotrebiteľa (priemerný spotrebiteľ však nemôže objektívne zhodnotiť výhodnosť, resp. nevýhodnosť ponúkaných služieb), môže byť spotrebiteľ uvedený do omylu, a nesprávne informácie týkajúce sa špecifikácie služby, resp. jej ceny, môžu (súd spôsobilé) zapríčiniť, že v ich dôsledku spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Používanie nekalej obchodnej praktiky pri konaní so spotrebiteľmi, je závažným zásahom do práv spotrebiteľov chránených zákonom. Takéto konanie je o to závažnejšie, keď v jeho dôsledku dochádza k porušeniu ekonomického záujmu spotrebiteľa. V zmluvách rovnako absentuje aj uvedenie údajov o termíne splatnosti prvej splátky a jednotlivých splátok (žalobkyňa teda nemá zo zmlúv možnosť zistiť, kedy jej vzniká povinnosť uhradiť prvú splátku a k akému dňu v mesiaci mala povinnosť hradiť splátku), uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, názov a adresa príslušného kontrolného orgánu, t.j. neobsahujú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa si nie je vedomá podpísania Dohody o zrážkach zo mzdy a tá, ktorej kópia bola zamestnávateľovi žalobkyne doručená vyzerá „upravovaná“. Žalobkyňa preto žiadala, aby súd vyzval žalovaného o predloženie originálu tejto Dohody. Dohodu o zrážkach zo mzdy považovala žalobkyňa za neprijateľnú, podmienku v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa podotýkala, že aj keď sa v Dohode uvádza, že jej uzavretie má dlžník možnosť odmietnuť, bez jej uzatvorenia by jej žalovaný ako veriteľ predmetný úver určite neposkytol, nakoľko by jeho úhradu nemal žiadnym spôsobom zabezpečenú. Vyhlásenie o možnosti odmietnutia uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy odporuje účelu, za ktorým bola uzatvorená a je len účelové, aby bol naplnený § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzatvorenia Dohody. Aj vzhľadom na uvedené považovala žalobkyňa Dohodu za neplatný spôsob zabezpečenia záväzku. K neprijateľnosti (a z toho vyplývajúcej neplatnosti) dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa uviedla, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje

nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal). Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarcu priznal takémuto konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Žalobkyňa ale ponechávala v zmysle § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok na zvážení súdu, či po posúdení Zmluvy vysloví neprijateľnosť Dohody o zrážkach zo mzdy a z toho vyplývajúcu jej neplatnosť.

3. Súd v priebehu konania uznesením zo dňa 18.7.2017, č.k. 15C/40/2017-15, právoplatným dňa 9.8.2017, nariadil do právoplatného skončenia konania vo veci samej neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.1.2015 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 9.8.2017, namieta nepreukázanie naliehavého právneho záujmu v súvislosti s podanou žalobou, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere. Mal za to, že určovací žaloba je v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis. Poukázal na to, že dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, a preto má povahu individuálneho dojednania. Keďže táto dohoda bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Z ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody o jej poskytnutí je voliteľná. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpisoval, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Žalovaný ďalej poukázal na správnosť výpočtu RPMN, ako aj na skutočnosť, že zmluva obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom uzavretá zmluva obsahuje v bode 6 zákonom vyžadovanú výšku splátky, termín splatnosti splátky a počet splátok. Nad rámec uvedeného zmluva obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky. Popiera tvrdenia žalobkyne o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti, a to s poukazom na skutočnosť, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 14 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je obsiahnutý jednak v bode 5., ako aj v obsahu bodu 6. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 12 ods. 12.1. Zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania neprestávajú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/ Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 14. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy vymedzené v bode 7 ods. 7.1 Zmluvných dojednaní. Žalovaný popiera aj tvrdenia žalobkyne o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy, pričom mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorého uzatvorenia sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy a ani v súčasnosti neuvádza, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebná akákoľvek verifikácia či rozhodnutie zo strany súdu. O skutočnosti, že žalovaný za účelom zabezpečenia návratnosti úveru uzatvára dohodu o zrážkach zo mzdy pritom žalobca vedel vopred. Uvedený údaj sa uvádza vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bola žalobkyňa oboznámená vopred ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Ak žalobkyňa namieta nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, je potrebné, aby žaloba smerovala proti týmto okolnostiam, a nie voči dohode ako celku. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat žalobkyňu na náhradu trov žalovaného.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 13.9.2017 mala za to, že konajúci súd je povinný podrobiť Zmluvy o revolvingovom úvere ex offio súdnemu prieskumu za účelom zistenia, či spĺňajú všetky zákonom požadované náležitosti. Domnievala sa, že zmluvy v takomto prieskume neobstoja, nakoľko žalovaný nespĺnil svoje povinnosti, nekonal s odbornou starostlivosťou a zmluvy neobsahujú všetky obligatórne náležitosti. Žalobkyňa zdôraznila, že jej naliehavý právny záujem na predmetnom určení vychádza z potreby odstránenia právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným a poukázala na ustanovenia § 3 ods. 3 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. V prípade ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, sám zákon č. 129/2010 zakotvuje, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Bez toho, aby túto skutočnosť konštatoval príslušný súd, žalobkyňa by mala pokračovať v splácaní úveru vrátane príslušenstva, čoho dôsledkom by bolo, že sa žalobkyňa musela voči žalovanému domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čomu sa dá určovacou žalobou predísť. Žalobkyňa ďalej uviedla, že tvrdenia žalovaného o samotnom charaktere dohôd o poskytovaní služieb uzatvorených spolu s úverovými zmluvami sú účelové. Dohoda o poskytovaní služby má formu vopred naformulovaného a predtlačeného formulára, ktorý dáva žalovaný na podpis všetkých svojim klientom s tým, že do formulára doplní len nacionálne klienta a výšku odplaty. Je nepochybné, že má povahu akcesorickej zmluvy k úverovej zmluve a priamo s ňou súvisí, nakoľko bez existencie zmluvy nemá dohoda žiadny právny ani faktický význam. Jej predmetom je totiž poskytovanie dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo dohody. Plnenie z dohody navyše predstavuje podstatnú časť profitu žalovaného a žalobkyňa zastávala názor, že práve nezahrnutie tejto čiastky do celkovej čiastky spojenj s úverom ako aj do RPMN je zo strany žalovaného porušením zákona. Na zdôraznenie žalobkyňa uviedla, že za služby, ktoré sú v súvislosti s poskytovaním úverov bežné, si žalovaný účtuje odplatu vo výške 2,56 % z požičanej istiny mesačne, a výška tejto odplaty predstavuje takmer polovicu mesačnej splátky. Za celú dobu trvania zmluvy zaplatí žalobkyňa žalovanému odplatu za služby, ktoré reálne nevyužíva sumu 1.451,52 Eur (Zmluva 1/) a 1.015,98 Eur (Zmluva 2/). Výšku mesačnej platby sa žalobkyňa ani nemala možnosť z dohody dozvedieť, nakoľko je vyjadrená len percentom zo schváleného úveru, ktorú výšku žalobkyňa v čase uzatvorenia dohody nemohla poznať, nakoľko ešte nedošlo k jeho schváleniu. Na základe Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bola žalobkyňa povinná žalobcovi uhradiť celkovú sumu 3.593,58 Eur a RPMB dosiahla hodnotu 85,28 % a na Základy Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bola žalobkyňa povinná žalobcovi uhradiť celkovú sumu 2.515,38 Eur a RPMN dosiahla hodnotu 85,26 %, čo je výška hraničiaca s úžerou. Žalobkyňa poukázala aj na konštantnú judikatúru súdov, kde sa uvádza, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemôžu byť zahrnuté len do obchodných podmienok, ale musia byť premietnuté do textu zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu podpísaného oboma zmluvnými stranami, ktorý je výsledkom negociačného procesu. Priamo v zmluve tak absentujú obligatórne náležitosti, tak ako ich požaduje ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: druh spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve chýba aj termín konečnej splatnosti, pričom práve z absencie obligatórnych náležitostí priamo v texte zmluvy, odvodzuje žalobkyňa svoje závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov. Žalobkyňa ďalej uviedla, že trvá na neprijateľnosti a teda neplatnosti Dohôd o zrážkach zo mzdy. Zákonodarca síce vo všeobecnosti nezakázal zabezpečiť pohľadávku veriteľa voči spotrebiteľovi formou dohody o zrážkach zo mzdy, avšak táto dohoda musí zároveň spĺňať zákonné náležitosti. Dohoda môže zabezpečovať len existujúcu pohľadávku veriteľa. Nakoľko je dohodou zabezpečená nielen istina, ale aj príslušenstvo, na ktorého úhradu, žalovaný nemá nárok, takúto dohodu nemožno považovať za platný právny úkon ale za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Oprávňuje totiž žalovaného, aby na jeho základe získal prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne úhradu finančných prostriedkov, na úhradu ktorých nemá žalovaný právny nárok. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, žalobkyňa navrhla, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, určil, že úvery poskytnuté žalobkyne žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov a po posúdení dohôd o zrážkach zo mzdy rozhodol aj o ich neplatnosti.

6. Súd vo veci vytyčil na deň 1.2.2018 pojednávanie, na ktoré sa právny zástupca žalovaného nedostavil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním. Súčasne vyjadril súhlas s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu súd pojednával v neprítomnosti žalobcu. Žalobkyňa sa na pojednávanie dostavila, pričom poukázala na obsah žaloby a vyjadrenia vo veci. Iné k veci doplniť nemienila.

7. Súd vo veci dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to: Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015, Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015, Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.1.2015, Výzva na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 21.4.2017, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

10. Podľa písm. b) cit. ustanovenia, sa na účely tohto zákona veriteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa písm. d) cit. ustanovenia, sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 cit. Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

14. Podľa § 11 ods. 2 cit. Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Spotrebiteľské zmluvy a vzťahy z nich vyplývajúce majú občianskoprávnu povahu, nakoľko neupravujú obchodné vzťahy medzi podnikateľmi, osobami, ktoré konajú v rámci podnikania, ale vzťahy medzi podnikateľom a fyzickou osobou, ktorá koná v tomto vzťahu pre svoje osobné potreby a na súkromné účely a nie na účely podnikania alebo obchodu. Na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy.

16. Podľa § 52 ods. 1. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ “). spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

22. Podľa ods. 5 cit. ustanovenia, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

23. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok so zákonom je predmetom kontroly orgánu dozoru.

24. Podľa ods. 8 cit. ustanovenia, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201>> tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

25. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

26. Zvýšená ochrana spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch v spotrebiteľských zmluvách musí mať za následok aj poskytnutie procesných prostriedkov na takúto ochranu. Procesný postup uplatňovania tejto ochrany je upravený v Civilnom sporovom poriadku, ktorý umožňuje, aby sa žalobca domáhal určenia, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je. Žalobca sa teda môže domáhať pozitívneho, ako aj negatívneho určenia. Úspešnosť takéhoto návrhu je z procesnoprávneho hľadiska vo všeobecnosti podmienená tým, že žalobca na takomto určení preukáže naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečná zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia. Pri hodnotení naliehavého právneho záujmu v spotrebiteľských zmluvách treba vychádzať z princípov zvýšenej ochrany spotrebiteľa danej nielen komunitárnou, ale aj vnútroštátnou právnou úpravou. K naplneniu tejto zvýšenej ochrany môže dôjsť

iba vtedy, ak spotrebiteľovi bude umožnený reálny prístup na súd, a to so zvýšenou igerenciou súdu tak, ako tomu nasvedčuje právna úprava ukladajúca súdom zohľadniť niektoré skutočnosti z úradnej povinnosti. To znamená, že v zásade bude daný naliehavý právny záujem na určení každej skutočnosti, ktorá môže mať vplyv na zmluvný vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, čo zodpovedá požiadavke, aby z úradnej povinnosti rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu. Dokonca bude postačujúce aj to, ak rozhodnutie bude mať vplyv na postavenie spotrebiteľa k tretej osobe, ktorá nie je účastníkom konania.

27. Súd skúmal, či na podanej žalobe má žalobca naliehavý právny záujem. Posúdenie, či je daný naliehavý právny záujem, je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Pre žalobcu to teda znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Súd pritom ex offio, t. j. z úradnej povinnosti, v každom štádiu konania skúma existenciu naliehavého právneho záujmu. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak je rozsudok pre žalobcu po právnej stránke významný, má pre neho zmysel, ak k porušeniu práva (zatiaľ) nedošlo, ale právo žalobcu je neisté alebo ohrozené. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu na predmetnej určovacej žalobe súd dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, poskytnutých na základe Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa (slabšej zmluvnej strany, ktorej špecifické postavenie osvedčuje najmä právna úprava v komunitárnom práve), je neisté, pričom t.č. je majetková sféra žalobkyne v ohrození z neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určuje žalovaný svojím jednostranným rozhodnutím. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 19.1.2015 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kedy uzavretím týchto zmlúv založili spotrebiteľské právne vzťahy, na ktoré treba aplikovať právny režim zák. č. 129/2010 Z.z. a ust. § 52 i nasl. OZ. Z obsahu predmetných zmlúv je nepochybné ich štruktúrovanie na časť 5 - Údaje po požadovanom spotrebiteľskom úvere a časť 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. Označenie týchto častí pri gramatickom výklade potvrdzuje záver, že výsledok kontraktácie sporových strán je vyjadrený v časti 6, ktorá definuje jednotlivé parametre úveru - výšku úveru, počet splátok, výšku splátky, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, sumu poskytnutého úveru, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť, predpokladanú ročnú percentuálnu mieru nákladov po poskytnutí revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu a ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania. V spojitosti s uzavretou zmluvou o úvere predložil žalovaný žalobkyňi následne Oznámenie o schválení úveru, ktoré v konaní súdu predložené nebolo, avšak nakoľko sa jedná len o oznámenie formulované jednostranne žalovaným, jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere by nebolo prípustné. Súd preto ďalej skúmal, či predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.1.2015 obsahujú náležitosti vymedzené ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Súd považoval za dôvodné námietky žalobkyne smerujúce k nesprávnemu údaju o ročnej percentuálnej miery nákladov a s tým súvisiacimi celkovými nákladmi spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX výška úveru mala byť 1.500,- Eur, výška splátok 81,99 Eur a celková čiastka ktorú mala žalobkyňa zaplatiť predstavovala podľa zmluvy 2.142,06 Eur. Podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX výška úveru mala byť 1.050,- Eur, výška splátok 57,39 Eur a celková čiastka ktorú mala žalobkyňa zaplatiť predstavovala podľa zmluvy 1.499,40 Eur. V spojitosti so zmluvami vznikli pritom žalobkyňi aj ďalšie „skryté“ náklady, a to v podobe úhrady z Dohody o poskytnutí služby. Odhliadnuc od faktu, že obsah tejto dohody nasvedčuje jej extrémnej nevyváženosti (odplata vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru), a teda neprijateľnosti, jej uzavretie znamenalo existenciu ďalšieho poplatku, ktorý mal byť zahrnutý do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a tiež do celkovej sumy, ktorú mal dlžník splatiť. Pokiaľ údaj o takejto ďalšej platbe absentuje pri vymedzení jednotlivých náležitostí zmluvy, ide o nekalú prax, ktorú súd nemohol akceptovať. Vychádzajúc z daných parametrov (výška úveru, výška splátky, celková suma na úhradu), mal správny údaj RPMN predstavovať 85,28 % pri úvere, poskytnutom na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a 85,26 % pri úvere, poskytnutom na základe zmluvy

o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR [http:// www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn](http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn)).

30. V danej veci boli žalobkyni poskytnuté dva úvery „revolvingového typu“, avšak reálne čerpala finančné prostriedky len jednorazovo, preto považoval súd za opodstatnené námietky aj v tej časti, ak smerovali k absencii údajov o konečnej splatnosti úveru. Dobu trvania zmluvy bolo možné vyvodiť z počtu splátok (42), ktoré mal dlžník splácať.

31. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase rozhodovania súdu v danej veci, a to v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalovaného na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

32. V predložených zmluvách o spotrebiteľskom úvere ďalej absentuje aj adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaný síce argumentoval tým, že tento údaj je uvedený v bode 12 ods. 12.1. Zmluvných dojednaní, súd sa ale s týmto tvrdením žalovaného nestotožnil,

nakoľko všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť premietnuté do textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ich uvedenie len v zmluvných dojednaniach je nepostačujúce.

33. Keďže v zmluvách o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX došlo k nesprávnemu stanoveniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, absentovali tu údaje o konečnej splatnosti úveru, o výške, počte, termínoch splátok istiny úrokov a poplatkov a adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, dospel súd k záveru o tom, že dotknuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na uvedené, súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, keďže bola podaná dôvodne a určil, že úver poskytnutý žalovaným ako veriteľom žalobkyni ako dlžníčke na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015 a úver poskytnutý žalovaným ako veriteľom žalobkyni ako dlžníčke na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2015, je bezúročný a bez poplatkov.

34. Súd pre úplnosť poznamenáva, že nakoľko v žalobnom návrhu žalobkyňa neuviedla, že sa domáha aj určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, súd dokazovanie v tomto smere nevykonal, a vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

35. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobkyni ako plne úspešnej strane sporu. Nakoľko však žalobkyni v konaní nijaké trovy vznikli, žiadne jej nevyplývali ani zo spisu a žiadne si žalobkyňa ani neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.